מסורת השׁ"ס

גמ' א) ל"ק **ב)** זבחים פב. נדה עב: **ג)** [סוכיות יא: כריתות ה:] **ד)** פסחים נט. יומא עו: זבחים יא: **ה)** [לעיל עו: וש"נ] **ו)** [סס פח: שבת קב: כתובות קו: תמיד כט. לא:] **רש"י ז)** ל"ל קרבן אשם אחד עשרון אחד סגי וכי אלעזריך וכו' ל"ק **ח)** ל"ל מין ושמן ל"ק **תוס' ט)** עיין בספר קרבן אהרן בפ' לו פ' י"ל שמאריך בזה ועי' רש"ק ול"ק

הגהות הב"ח

(א) גמ' ת"ר במצורע עני כתיב ועשרון וגו' בגול וגו' לימד:
(ב) **רש"י** ד"ה חד ריבוי הוא דמ':

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) **תוס'** ד"ה חד ריבויא הוא וכו' תימה. נ"ב עי' קרבן אהרן דף פ עמוד ד':

הגהות

גמ' ורביעית שמן לנזיר כו'. נמלה הגי' יין. ועי' מש"כ שם בס"ד: (רש"ש)
אימא לא ליבעי מינה. ל"ל מנחה: (דברי נחמיה)
רש"י ד"ה **הלכה למשה מסיני.** דחציו לחלות ולרקיקין וחציו כו'. כל"ל: (רש"ש)
ד"ה **ושיעורו. נתנו שמן.** ל"ל נתנו לוג שמן: (דברי נחמיה)
ד"ה **מערבין נסכי.** לאיל דהיינו ד' לוגין וה"ה לשמן וכתב שני עשרונים לאיל ובפר כתיב הצי ההין לפר דהיינו ששה לוגין וכו'. כל"ל: (קק נתן)
תוס' ד"ה **חצי לוג.** נ"ב זה הדבור שייך למעלה בדף הקודם ע"ב כמ"ש שם: (יעב"ץ)

תורה אור

גמ' א) וְאִם דָּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לְתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה וְלוֹג שָׁמֶן:
(ויקרא יד, כא)
ב) וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאָיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יַיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
(במדבר כח, יד)
ג) וְקִדֵּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הִין:
(שמות ג, כד)
ד) וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם:
(שמות ל, לא)
ה) בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
(שמות כז, כא)
רש"י ו) אִם עֹלָה תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת בָּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחָים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן:
(ויקרא ז, יב)
ז) עַל מַחֲבַת בַּשָּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרָּבָכָת תְּבִיאֶנָּה תַּפִּינֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ:
(ויקרא ז, יז)
ח) וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבָּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בַּשָּׁמֶן חֲצִי הַהִין:
(במדבר טו, ט)
ט) וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:
(במדבר כח, יג)

פנינֵי רש"י

אין לך עבודה. מעבודות שהן תמורות כיוס כגון עבודות הדם וקמצו וקטרת... (זבחים יא:)

מתמ"ל בשמן בשמן שני פעמים. חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן (ויקרא ז)[1] חד ריבוי. (ג) [2] דחד בשמן לריך לגופיה ולידך בשמן חד ריבויא לחוד: הרי הוא ככל המנחות ללוג. דלא מלינו חלות ורקיקין בלא שמן: עכשיו שנאמר בשמן בשמן. דלא לריכי כלל: מתחלק לג' מינין. בשוה שיתן כציקה לכל מין ומין: בשהוא אומר בשמן ברבוכה שאין ת"ל. שהרי מלינו שמן ברבוכה בחביתין דכתיב על מחבת בשמן תעשה מורבכת (ויקרא ו)[3]: ריבה שמן ברבוכה. שיתן בה שמן יותר מבשאר המינין: הלכה למשה מסיני. הוא דמליו לחלות וחליו לרבוכה ולאו מקרא אתי: ת"ר ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן וגו'. במצורע [4] כתיב ליתד על עשרון שיהא כל עשרון סלת טעון לוג שמן: אפילו מנחה של ששים עשרון אין לה אלא לוג של שמן. דבהכי נכללות כדאמר לקמן (דף קג:) ששים עשרון נבללין בכלי אחד ששים ואחד אין נבללין: שנאמר למנחה. כלומר כמה שתהא המנחה גדולה אין לה אלא לוג שמן[5]: מצורע. עשיר שמביא [6][שלש] קרבנות מביא שלשה עשרונות למנחה הכי נמי בעני דלא מייתי אלא חד [7]קרבן לאשם [8] בחד עשרון שני כי אילטריך קרא לכדאמרן לגמד על עשרון שטעון לוג: ואידך. רבי אליעזר בן יעקב אומר אפי' הכי אי אילטריך לגופיה ס"ד וכו': לגמרי. זבח בלא מנחה כלל לא אשכחן אלא מלא מלאים ליתנו בשמן ולא מלאים ליתנו בלא שמן: דרבי יעקב. (שלש) [9][רביעית] השמן. לכל [לממי מזיר] שכל: וי"א יום שביון נדה לגדה. שביון סוף נדה לתחלת נדה שלאחר שבלו שבעת ימי נדה אינה מתחלת לחיות נדה עד י"ל יום ואפי' אם רואה דם זיבה היא ואם אינה רואה בתוכן י"ל יום אלא יום אחד או (או) ב' ימים לרופין או אפי' שלשה ימים שאינם לרופין כגון יום טמא ויום טהור הוא שומרת יום כנגד יום ובוטלת ליום הממרת ואם שלשה ימים רואה לרופים הוא (זיבה) [זבה] ובעיא ספירה שבעה וקרבן אבל לאחר י"ל יום אם רואה דם נדה היא ואם רואה יום ראשון שומרת שבה ימים והוא ואם כל ז' רואה ופוסקת לערב טובלת מיד ואינה לריכה ספירה שבעה וקרבן מן המורה אבל בנות ישראל הן המחיבות על עצמן שאפילו רואה טיפת דם כחרדל יושבת עליו שבעה נקיים ולאחר כמה שנים קבלו עליהן דבר זה: ועשרון. סולת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן במצורע עני כתיב ודרשי ליה מר כי טעמיה ומר כי טעמיה: למנחה. ואפי' גדולה: לגמרי לא אשכחן. דלפטור מקרבן עשיר לריך לגמרי ואיל וכבש חשיב נמי דמנורה: אין לך עבודה שכשרה מערב עד בקר ולא ביום אלא זו: אית דאמר מלמעלה למטה שיערו שבתחלה נתנו לוג וודאי שנשתייר בבקר ובלילה השני פיחתו עד ששיערו הדבר שאין צריך יותר מחצי לוג אפילו לליל הארוך מאן דאמר מלמעלה למטה שיערו קסבר אין עניות במקום עשירות ולא חששו על מה שנשתייר בשחרית מן הלוג שאין ראוי לכלום וה"ה הכי איכבי ליה לשוויי בכל לילה בגר יותר מחצי לוג הרשות בידו ומאן דאמר ממטה למעלה שיערו שבתחלה נתנו פחות מחצי לוג וראי שעדיין צריך עד שיכוונו שאין צריך יותר מחצי לוג וכיון דמעיקרא שיערו הכי ממטה למעלה ש"מ משום דהתורה חסה על ממונן של ישראל ואינו רשאי ליתן בגר יותר מחצי לוג: מערבין נסכי פרים האי נסכי משמן ומנחה ריין הכל ביחד קרי נסכין והכי קאמר מערבין נסכי פרים בנסכי אילים אע"פ דלפר אית ליה ג' עשרון סלת וחצי הין שמן וכן יין ולאיל ב' עשרון ושלישית הין שמן וכן יין אעפ"כ מערבין נסכיהן זה בזה דזה וזה בלילתן עבה דלכל הוי שני לוגין שמן לעשרון ומערבין נמי נסכי כבשים בנסכי כבשים כמו נסכי תמידין במוספין שזה וזה בלילתן רכה ג' לוגין שמן לעשרון וכן נסכי כבשים של יחיד בנסכי כבשים של צבור

וליעבד זהב כל דהו. ולא ליעבד זהב טהור ולפי זה גרסינן לעיל שיהא כולו זהב טהור ואי גרסינן הכא וליעביד כל דהו אתי שפיר אע"ג דלא גרסי' לעיל טהור אלא שיהו כולן זהב: [10]**חד ריבוי הוא.** דחד בשמן קאמר דאילטריך לגופיה דטעון שמן בכל המנחות ללוג [11] תימה לכי הא גוונא קרי ריבוי אחר ריבוי לעיל בהקומץ רבה (דף לד.) דתניא מזוזות שומע אני מיעוט מזוזות שמיט כשהוא אומר מזוזות בפרשה שניה שאין ת"ל הוי ריבוי אחר ריבוי:

חצי לוג לכל נר ונר. תימה למה היה לריך לקדש השמן בכלי שרת: **אין** לך עבודה שכשרה מערב ועד בוקר אלא זו בלבד. לריך לייחד הקטרת אברין ותרומת הדשן ויש לפרש דלא דמי דהקטרת אברים מתחלת מבעוד יום כדאמר בפרק ר' ישמעאל (לעיל עב.) דתביה מלוה בשעתה ותרומת הדשן לא מתחלא משקיעת החמה:

ושיעורו רבנן חצי לוג מאורתא ועד צפרא. ואם משתייר מן השמן בתקופת תמוז לא מייתין ובירושלמי אמרינן דבימות הקיץ היו עושין פתילה גסה ובימות החורף פתילה דקה ומיהו כששיערו מתחילה שיערו בפתילה בינונית:

אין עניות במקום עשירות. ואף על פי שיהא לשער בשמן של חול מ"מ אין עניות במקום עשירות: בלגן

ולוג דברי חכמים רבי נחמיה ורבי [7] אליעזר אומרים אפי' מנחה של ששים עשרונים אין לה אלא לוגה שנאמר [8]למנחה ולוג שמן ורבי נחמיה ור' אליעזר (בן יעקב) האי עשרון בלול ולוג מאי עבדי ליה ההוא לגופיה [9] דקא אמר רחמנא לייתי חד עשרון ואידך לגופיה לא צריך מדגלי רחמנא גבי מצורע [10] ג' קרבנות וג' עשרונות הכא דחד קרבן חד עשרון ואידך איצטריך סלקא דעתך אמינא הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות אימא לא ליבעי [11] מינה כלל ואידך לגמרי לא אשכחן ורבנן האי למנחה ולוג שמן מאי עבדי ליה ההוא למתנדב מנחה שלא [12]יפחות מדבר הטעון לוג ומאי ניהו עשרון ואידך תרתי שמעת מינה: ששה לפר ארבעה לאיל שלשה לכבש: מנלן דכתיב [13]ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר הין תריסר לוגי הויין דכתיב [14]שמן זית הין וכתיב [15]שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם [16]זה בגימטריא תריסר הויין: שלשה ומחצה למנורה חצי לוג לכל נר: מנא הני מילי [17]דתנו רבנן [18]מערב עד בקר תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב עד בקר דבר אחר מערב עד בקר אין לך עבודה שכשירה מערב עד בקר אלא זו בלבד ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא איכא דאמרי מלמעלה למטה שיערו ואיכא דאמרי ממטה למעלה שיערו מאן דאמר ממטה למעלה שיערו התורה [19]חסה על ממונן של ישראל ומאן דאמר ממעלה למטה שיערו [20]אין עניות במקום עשירות: **מתני'** מערבין נסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים של יחיד בשל ציבור

ליעבד זהב כל דהו [6] קמ"ל: חצי לוג שמן לתודה: תניא רבי עקיבא אומר מה תלמוד לומר בשמן בשמן שני פעמים אילו לא נאמר אלא בשמן אחד הייתי אומר הרי הוא ככל המנחות ללוג עכשיו שכתב בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט מיעטו הכתוב לחצי לוג ריבוי אחר ריבוי חד ריבוי הוא אלא אילו לא נאמר בשמן כל עיקר הייתי אומר הרי הוא ככל המנחות ללוג עכשיו שנאמר בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט מיעטו הכתוב לחצי לוג יכול יהא חצי לוג זה מתחלק לשלשת מינין לחלות ולרקיקין [7] ולרביכה כשהוא אומר בשמן ברביכה שאין ת"ל ריבה שמן לרביכה הא כיצד [8]מביא חצי לוג שמן וחוציהו [9][חציו] לחלות ולרקיקין וחציו לרביכה אמר לו ר' אלעזר בן עזריה עקיבא [10]אם אתה מרבה כל היום כולו בשמן בשמן אני שומע לך אלא [11]חצי לוג שמן לתודה [12]ורביעית שמן לנזיר [13]ואחד עשר יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני: בלוג היה מודד: ת"ר [14] במצורע עני כתיב (ל) [15]עשרון בלול ולוג לימד על עשרון שטעון לוג שמן אע"פ שהיין לגאל דהייו ד' לוגין [16] וה"ה לשמן [וכתיב שני עשרונים ובפרים כתיב תלי הין דהייו ששה לוגין וה"ה שמן] וכתיב שלשה עשרונים לפר דהייו ב' לוגין לעשרון וכיון דבלילתן שוה משום הכי מערבין נסכיהן: ומערבין נמי נסכי כבשים בנסכי כבשים. כגון [17] בנסכי מוספין משום דתרוייהו בלילתן רכה דבשניהן יש ג' לוגין שמן לעשרון דכתיב (שם כח) [18]ועשרון לכבש וכתיב (שם) [19]ורביעית ההין לכבש יין דהייו ג' לוגין וכן שמן וכן נמי מערבין נסכי כבשים של צבור וכן

רש"י בת"י

בל דהו [מינו מזוקק] קמ"ל: **בשמן בשמן.** גבי תודה חלות בלולות בשמן מצות משוחות בשמן חד ריבויא הוא [ושמן] קמא אילטריך [לטעון] שמן בכל המנחות: **אלא.** אימא אילו לא נאמר בשמן כל [עיקר הייתי] אומר דלא גרע משאר מנחות: **יכול יהא.** מתמלא [תלי לוג] השמן לכל מין ומין [מלבד] שבאמצע לא היה עוטן: **בשהוא אומר בשמן ברבוכה.** דכתיב והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן וסלת מרבכת חלות בלולות בשמן ועד השתא הוה דריש בשמן קמא והשתא דריש שמן דשיפא דקרא: **איני שומע לך.** דלהוי ריבוי אחר ריבוי דחד אילטריך לגופיה: אלא תלי לוג שמן לתודה (לכולה) [לכל המינין]: (**ושליש**) [**ורביעית**] **השמן.** לכל [לממי מזיר]: וי"א **יום שבין נדה לנדה.** שבין סוף נדה לתחלת נדה שלאחר שבלו שבעת ימי נדה שאם אינה מתחלת לחיות נדה עד י"ל יום אלא יום אחד או (או) ב' ימים לרופין או אפי' שלשה ימים שאינם לרופין כגון יום טמא ויום טהור הוא שומרת יום כנגד יום ובוטלת ליום הממרת ואם שלשה ימים רואה לרופים הוא (זיבה) [זבה] ובעיא ספירה שבעה וקרבן אבל לאחר י"ל יום אם רואה דם נדה היא ואם רואה יום ראשון שומרת שבה ימים והוא ואם כל ז' רואה ופוסקת לערב טובלת מיד ואינה לריכה ספירה שבעה וקרבן מן המורה אבל בנות ישראל הן המחיבות על עצמן שאפילו רואה טיפת דם כחרדל יושבת עליו שבעה נקיים ולאחר כמה שנים קבלו עליהן דבר זה: **ועשרון.** סולת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן במצורע עני כתיב ודרשי ליה מר כי טעמיה ומר כי טעמיה: **למנחה.** ואפי' גדולה: **לגמרי לא אשכחן.** דלפטור מקרבן עשיר לריך לגמרי ואיל וכבש חשיב נמי דמנורה: **אין לך עבודה שכשרה.** משקיעת החמה ואילך עד בוקר: **אלא זו בלבד.** הלכתא גדולה: **מלמעלה למטה שיערו.** למעלה מאתי לוג אי בעי לייתי אבל למטה לא אייתי דאין עניות במקום עשירות: ומלמעלה למטה שיערו כששיערו מדת חצי לוג לכל נר כך עשו בתחילה הביאו לוג אלא נטלו נסוקות ולוקח כל הגילה ונם הייום וחזר ליל שני והביאו שני שליזי לוג ועדיין דלק יותר מאותו הבקר וכן עשו כמה לילות עד שהביאו חצי לוג ולקח בשיעור הגילה ולא נסו מלמטה למעלה דאין עניות במקום עשירות: ומ"ד **מלמטה למעלה שיערו.** בתחלה רביעית הלוג ולא דלק אלא חצי הגילה ליל שני הוסיפו וכן כמה לילות עד ששיערו חצי לוג לגילה אבל מלמעלה למטה לא אפי מה דאיתותר בגר אין לו תקנה אלא לשפוך והמותר חסה על ממונם של ישראל: **מתני' מערבין נסכי פרים.** מנחת נסכי פרים במנחת נסכי אילים שהיתה שוה שני לוגין לעשרון דקתני לעיל ששה לוגין לפר וסולת הוו לה אלא שלשה עשרונים כדכתיב והקריב על בן הבקר (קרבן) [מנחה] סולת ג' עשרונים לפר (בלולות) [בלול] בשמן חצי ההין דהייו ששה לוגין ולאיל ד' לוגין וסולת שני עשרונים לאיל: **נסכי כבשים.** ג' לוגין לעשרון דכתיב עשרון אחד לכבש האחד וכתיב בלול בשמן כתית רביעית ההין דהייו ג' לוגין: **של**

מסכת מכשירין

פרק ב' משנה ה'

עֵיר שֶׁיִּשְׂרָאֵל וְנָכְרִים דָּרִים בָּהּ וְהָיָה בָהּ מְרֻחָץ מְרֻחֶצֶת בַּשַּׁבָּת, אִם רֹב נָכְרִים, רוֹחֵץ מִיָּד. וְאִם רֹב יִשְׂרָאֵל, יַמְתִּין כְּדֵי שֶׁיֵּחַמּוּ הַחַמִּין. מֻחֶצֶת לְמֻחֶצֶת, יַמְתִּין כְּדֵי שֶׁיֵּחַמּוּ הַחַמִּין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּאַמְבָּטִי קְטַנָּה, אִם יֵשׁ בָּהּ רְשׁוּת, רוֹחֵץ בָּהּ מִיָּד:

עין משפט נר מצוה

יד א ב מיי' פ"ט מהל' מעה"ק הלכה כ:
טו ג מיי' פ"ח מהלכות מיר הלכה ו וס"ט מהל' מעה"ק הלכה כג:
טז ד מיי' פ"ו מהלכות איסורי ביאה הל' ג:
יז ה מיי' פי"ב מהלכות מעה"ק הלכה ה ופי"ז הלכה יד:

רבינו גרשום

ליעביד זהב כל דהו לפי נדות ולא טהור קמ"ל דצריך [זהב טהור]: מה ת"ל בשמן בשמן חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן: חד ריבוי הוא ולא תרי דחד בשמן צריך לגופיה ואידך בשמן הוי חד ריבוי: כשהוא אומר בשמן ברבוכה שאין ת"ל שהרי נאמר שמן ברבוכה בחביתין דכתיב על מחבת בשמן תעשה מורבכת. הלכה למשה מסיני היא דמתחלק בשוה לג' מינין ולא בעיא קרא: ואפילו מנחה של ס' עשרונים כדתנן בפ' המנחות והנסכים מתנדב אדם מנחה של ס' עשרון כו' עשרון סולת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן גבי מצורע עני כתיב: לגמרי לא אשכחן. זבח בלא מנחה: ואידך תרתי שמעת מינה בין מנחה גדולה של ס' בין מנחה קטנה של עשרון: שלשה ומחצה למנורה אין מכלל ד' מדות אלא אגב דחשיב לוגין דפר ואיל וכבש חשיב נמי דמנורה: אין לך עבודה שכשרה מערב עד בקר ולא ביום אלא זו: אית דאמר מלמעלה למטה שיערו שבתחלה נתנו לוג וודאי שנשתייר בבקר ובלילה השני פיחתו עד ששיערו הדבר שאין צריך יותר מחצי לוג אפילו לליל הארוך מאן דאמר מלמעלה למטה שיערו קסבר אין עניות במקום עשירות ולא חששו על מה שנשתייר בשחרית מן הלוג שאין ראוי לכלום וה"ה הכי איכבי ליה לשוויי בכל לילה בגר יותר מחצי לוג הרשות בידו ומאן דאמר ממטה למעלה שיערו שבתחלה נתנו פחות מחצי לוג וראי שעדיין צריך עד שיכוונו שאין צריך יותר מחצי לוג וכיון דמעיקרא שיערו הכי ממטה למעלה ש"מ משום דהתורה חסה על ממונן של ישראל ואינו רשאי ליתן בגר יותר מחצי לוג: מערבין נסכי פרים האי נסכי משמן ומנחה ריין הכל ביחד קרי נסכין והכי קאמר מערבין נסכי פרים בנסכי אילים אע"פ דלפר אית ליה ג' עשרון סלת וחצי הין שמן וכן יין ולאיל ב' עשרון ושלישית הין שמן וכן יין אעפ"כ מערבין נסכיהן זה בזה דזה וזה בלילתן עבה דלכל הוי שני לוגין שמן לעשרון ומערבין נמי נסכי כבשים בנסכי כבשים כמו נסכי תמידין במוספין שזה וזה בלילתן רכה ג' לוגין שמן לעשרון וכן נסכי כבשים של יחיד בנסכי כבשים של צבור

שיטה מקובצת

ב) דהו. ס"א **ג)** ואפילו מחכות: **ד)** ולרבוכה כשהוא אומר בשמן ברבוכה שאין כו' שמן לרבוכה הא כיצד כו' וחוציהו חציו לחלות כו' וחציו לרבוכה: **ג)** תיבות במצורע עני כתיב נמחק: **ל)** אלעזר בן יעקב אומרים כו' ר' נחמיה ור' אלעזר בן יעקב האי: **מ)** לגופיה מאי קאמר אות ד' נמחק: **נ)** מצורע עשיר: **ס)** ליבעי מנחה: **ע)** ריבוי הוא: **פ)** במצורע עני: **צ)** שמן ואידך לא איצטריך מדמצורע עשיר שמביא שלש והד"א: **ק)** לאשם עשרון אחד סגי ותיבת בחד נמחק: **יב)** למנחה מאי עבדי ליה: **יג)** מעשרון הס"ד ומה"ד תרתי ש"מ דבין מנחה גדולה של ס' ובין מנחה קטנה של עשרון אין לה אלא לוג: **יד)** נתנו לוג: **טו)** תיבת האי נמחק: **טז)** לוגין לעשרון: **יז)** כגון נסכי תמידין בנסכי:

ל) נראה דהכ"ל לא גרס זהב כל דהו ולעיבד כל דהו ועי' כתוספות ד"ה ולעיבד.